

[Fiskeriministeren.]

sieringens gode eller dårlige resultater, det er derimod millionerne til finansieringen af boligbyggeriet. Så længe man ikke har fået nogen som helst indrømmelse, sætter man ind på alle punkter, men det er klart, at når man får indrømmelse på de store punkter, kan man give lidt efter på de små, hvor de rent praktiske forhold gør det naturligt og nødvendigt. Jeg synes ikke, venstre skal bebrejde os det, da de ikke selv gjorde indsigelse i fjor. De skal være glade for, at vi på dette lille punkt giver tilslutning, og så håber jeg, at til gengæld for, at vi har skiftet standpunkt her, vil venstre og de konservative skifte standpunkt på det store område, der hedder statsfinansiering af hele boligbyggeriet, og hvad dertil hører. Så bliver der lidt mening i tingene.

Det ærede medlem hr. Gideon nævnte også, at vor ordfører i fjor talte imod denne lovgivning, men jeg lagde mærke til, at han stoppede op midt i citatet. Vor daværende ordfører, den nuværende højtærede indenrigsminister, føjede nemlig til, at vi for Færøernes vedkommende var klar til at yde et ekstra bidrag. Der er ikke noget stort spring fra det til det, vi nu er gået med til: et lån til 6 pct.s rente — med den rentefod, vi nu har her i landet. Jeg har i fremsættelsen fremhævet, at statens risiko praktisk talt ikke øges ved forslaget. Hvis renten bliver som foreslået, betyder det ikke noget rentetab for staten i noget tilfælde, enten vi så havde valgt den private finansiering eller den her foreslåede finansieringsform.

Det ærede medlem hr. Gideon stillede et par spørgsmål. For det første spurgte det ærede medlem, om man kunne vente øget støtte til fiskerierhvervet herhjemme. Som jeg allerede har sagt, regner jeg i og for sig ikke med, at udlån til 6 pct.s rente betyder noget offer fra statens side. Jeg regner med, at herhjemme, hvor vi selv kan have anderledes hånd i hanke med det hele, kan vi finde frem til en finansieringsform, som er bedre for det danske fiskeri end stats-

finansiering. Vi har for så vidt gjort en begyndelse med den måde, hvorpå vi har skaffet penge til fiskeribanken herhjemme, nemlig ved salg af obligationer, der står i så høj en kurs, at ordningen ikke betyder nogen væsentlig dyrere finansiering end direkte statsfinansiering.

Så stillede det ærede medlem hr. Gideon endvidere det spørgsmål, om vi under denne forhandling om finansieringen havde inddraget spørgsmålet om de færøske fiskerihavne. Jeg ønsker ikke at blande det spørgsmål ind her. Jeg respekterer den eksisterende lovgivning, som fastsætter, at de færøske fiskerihavne er et indre færøsk anliggende; og før den lov er ændret, skal jeg ikke begynde at blande mig i det færøske havnespørgsmål. Det har jeg ikke mere ret til end til at blande mig i havnespørgsmål andre steder i verden. Man kan rette en henstilling, men at sige, at vi ellers ikke vil låne færingerne penge, er en uanstændig politik, som vi ikke kan tilslutte os. Det ærede medlem må selv om, hvorvidt han vil prøve at gå den vej.

Det ærede medlem hr. Gideon stillede endelig det spørgsmål, om ikke bestemmelsen i lovens § 5 om, at lån efter denne lov fortrinsvis ydes til fartøjer, der er bygget på danske værfter, også burde omfatte de nu i lovforslaget omtalte brugte fartøjer. Noget sådant ville imidlertid stride mod visse aftaler andetsteds, og jeg må derfor afvise det. Jeg har i alt fald lovet, at hvis loven om støtte til nybygning af danske fiskertartøjer skal fornys, når den udløber, vil den tilsvarende passus ikke blive optaget i den nye lov — det vil i hvert fald ikke blive foreslået.

Det ærede medlem hr. Baagø nævnte spørgsmålet om et særligt ejerskab på Færøerne. Jeg kan svare, at det er i alt fald ikke blevet til noget endnu.

Jeg er altså uenig med det ærede medlem hr. Baagø i den rent praktiske stilling, vi skal tage til denne lovgivning, men i princippet er vi enige — det skal ingen hemmelighed være; det er imidlertid et standpunkt,